

2010 års ekonomiska vårproposition

Till finansutskottet

Finansutskottet har beslutat att bereda socialförsäkringsutskottet tillfälle att avge yttrande över de delar av 2010 års ekonomiska vårproposition (prop. 2009/10:100) med motion som berör socialförsäkringsutskottets ansvarsområde.

Socialförsäkringsutskottet yttrar sig över regeringens förslag till riktlinjer för den ekonomiska politiken och budgetpolitiken såvitt avser utskottets beredningsområde samt motion Fi15 yrkandena 1, 4 och 7 i motsvarande delar.

Utskottets överväganden

Propositionen

I propositionen anges inledningsvis att Sverige är på väg ut ur den värsta internationella ekonomiska krisen sedan depressionen på 1930-talet. Genom starka offentliga finanser har krisen kunnat mötas, och därmed har välfärden värnats. Regeringen satte arbetslinjen och jobben främst även under krisen. Krisen har ändå drabbat hushåll och företag hårt. Pensionärer och barnfamiljer är särskilt utsatta. Återhämtningen i ekonomin ser nu ut att komma tidigare och bli starkare än som bedömdes i budgetpropositionen för 2010, varför regeringen nu prioriterar att minska krisens ofärdseffekter. Mot denna bakgrund föreslås bl.a. att inkomstskatten sänks ytterligare för pensionärer genom ett höjt grundavdrag för personer som fyllt 65 år och att barnbidragets flerbarnstillägg höjs.

Genom att fortsätta stärka arbetslinjen, förbättra villkoren för att anställa, starta och driva företag samt att fortsatt värna välfärden förs enligt regeringen Sverige ut ur krisen samtidigt som villkoren för varaktigt högre tillväxt och sysselsättning förbättras.

Den mycket positiva utvecklingen med en ökande medellivslängd innebär att andelen äldre i befolkningen kommer att öka i framtiden. Att möta framtidens ökning av efterfrågan på välfärdstjänster kommer att utgöra en stor utmaning för de offentligt finansierade välfärdssystemen. Vidare anges i propositionen att ett annat inslag i den kommande befolkningsutvecklingen är att andelen unga och andelen invandrare på arbetsmarknaden kommer att öka betydligt framöver. En viktig utmaning för framtiden blir därför att stärka deras ställning på arbetsmarknaden.

De offentliga finanserna kommer att stärkas igen när ekonomin återhämtar sig, vilket skapar ett visst utrymme för nya satsningar. Det är dock enligt propositionen bara en varaktig förbättring av det finansiella sparandet som kan användas till reformer. En sammantagen bedömning är att det finns ett begränsat utrymme för permanenta reformer för 2011.

Om politiken på socialförsäkringsutskottets områden anges bl.a. följande.

Höjt flerbarnstillägg

Regeringen har genomfört en familjepolitisk reform som ökar mångfalden och valfriheten i barnomsorgen, ger möjlighet till mer tid med barnen och stöder jämställdheten mellan kvinnor och män. Reformen inkluderar införandet av en barnomsorgspeng och en jämställdhetsbonus samt ett ökat pedagogiskt inslag i förskolan. Reformen har också möjliggjort kommunala vårdnadsbidrag.

Familjer med flera barn utgör en relativt sett stor del av hushållen med låg ekonomisk standard och kan komma att halka efter i krisens spår. För att förbättra dessa hushålls ekonomiska situation föreslår regeringen i vår tilläggsbudgeten för 2010 en höjning av barnbidragets flerbarnstillägg. Kostnaden för förslaget, som föreslås träda i kraft den 1 juli 2010, uppgår till ca 700 miljoner kronor per år. Förslaget har positiva effekter för sysselsättningen och BNP på kort sikt och ökar barnfamiljernas disponibla inkomster, vilket leder till att barnfamiljernas efterfrågan på varor och tjänster ökar.

Ersättning till föräldrar som mister ett barn

Regeringen avser att föreslå att det fr.o.m. den 1 januari 2011 införs en ersättning inom föräldraförsäkringen som ska kunna betalas ut under 10 dagar när ett barn under 18 år avlider. Båda föräldrarna ska kunna få ersättning samtidigt. Utgiftsökningen till följd av förslaget är begränsad.

Sjukförsäkringen

I propositionen anges att en särskilt viktig funktion för transfereringarna är att ge stöd till personer som under kortare eller längre tidsperioder inte har möjlighet att ha arbetsinkomst, t.ex. vid arbetslöshet eller sjukdom. En politik som är inriktad på att trygghetssystemen ska vara långsiktigt stabila och att legitimiteten och förtroendet för transfereringssystemen ska upprätthållas förutsätter att utbetalningarna sker i tid och enbart till personer som är berättigade till stöd.

För att minska sjukfrånvaron och öka sysselsättningen har regeringen genomfört omfattande reformer inom sjukförsäkringen. En av de centrala reformerna är införandet av rehabiliteringskedjan med fasta tidsgränser för prövning av arbetsförmågan och begränsningen av det maximala antalet ersättningsdagar med sjukpenning. De fasta tidsgränserna bedöms leda till kortare sjukfall genom tidigare insatser i sjukskrivningsprocessen. Reformen innehåller även andra förändringar, t.ex. en vidareutvecklad företagshälsovård och en rehabiliteringsgaranti, ändrade regler för rätten till sjukersättning (en varaktigt nedsatt arbetsförmåga krävs för rätt till sjukersättning) samt åtgärder för att stimulera personer med sjuk- och aktivitetsersättning att återgå till arbetet. Reformen innebär att individer som lämnar sjukförsäkringen fr.o.m. 2010 till följd av att deras dagar med sjukpenning eller tidsbegränsad sjukersättning tar slut får ta del av arbetsmarknadspolitiska åtgärder för att underlätta återgången till arbete.

Den kraftiga minskningen av sjukfrånvaron de senaste åren indikerar att förändringsarbetet redan har fått påtagliga effekter trots att flera av reformerna nyligen har trätt i kraft. Samtidigt är omställningen stor när en strukturreform av denna omfattning genomförs. Regeringen följer därför reformens implementering och effekter nära.

Sammantaget bedöms sjukförsäkringsreformerna på sikt leda till att antalet arbetade timmar ökar med motsvarande 50 000 årsarbetskrafter och BNP med 1,0 %.

Regeringen har föreslagit en rad åtgärder som förbättrar trygghetssystemen för företagare (prop. 2009/10:120). Syftena med förslagen är att skapa större tydlighet och förutsägbarhet i regelverken, i större utsträckning likabehandla företagare och anställda samt öka valfriheten för företagare. Förslagen bidrar till att övergången från anställning till företagande underlättas. Förbättringar genomförs inom bl.a. sjukförsäkringen och föräldraförsäkringen.

Socialavgifter

För att stimulera företag att anställa fler sänktes socialavgifterna med en procentenhet fr.o.m. den 1 januari 2009. Intäkterna från indirekta skatter på arbete beräknas till 395 miljarder kronor 2010. Underlaget ökar med 1,9 % 2010. Nedsättningen av egenavgifterna för enskilda näringsidkare, som föreslås tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2010, bidrar dock till att minska intäkterna med ca 1,5 miljarder kronor (prop. 2009/10:178).

Motionen

Mona Sahlin m.fl. (s, mp, v) begär i motion Fi15 yrkandena 1, 4 och 7 tillkännagivanden om riktlinjer för den ekonomiska politiken och budgetpolitiken, om högre kvalitet i välfärden och om inriktningen av skattepolitiken.

I syfte att minska barnfattigdomen och öka stödet till ensamstående föräldrar bör underhållsstödet enligt motionärerna höjas med 100 kr per månad från 2011 och med 150 kr per månad från 2012. Vidare bör det särskilda bidraget i bostadsbidraget höjas med 110 kr per månad och umgängesbidraget med 35 kr per månad.

Föräldraförsäkringen måste utformas så att den underlättar för föräldrarna att dela ansvaret för barnen. Av detta skäl bör taket i den tillfälliga föräldrapenningen liksom i havandeskapspenningen höjas till 8 prisbasbelopp från 2011 och till 8,5 prisbasbelopp från 2012. På sikt bör taket höjas till 10 prisbasbelopp. Dessutom bör jämställdhetsbonusen och vårdnadsbidraget avskaffas.

Motionärerna vill vidare skapa en förutsägbar, modern och rättssäker sjukförsäkring. Den bör ha en kompensationsgrad på 80 % av den sjukpenninggrundande inkomsten under hela sjukperioden, ett tak på 8 prisbasbelopp från 2011 respektive 8,5 prisbasbelopp från 2012 och ingen bortre tidsgräns för rätt till sjukpenning. Den s.k. 180-dagarsprövningen av arbetsförmågan bör ersättas med en mer individuell bedömning. Den som fått lämna sjukförsäkringen för att sjukpenningdagarna har tagit slut och som inte återvänt till sjukförsäkringen, återgått i arbete eller börjat studera med

studiestöd bör ges rehabilitering och stöd för att komma tillbaka till arbetslivet. Den som fyllt 58 år bör ges möjlighet att ansöka om förtida pension med en ersättning motsvarande sjukersättningen.

För att förhindra att människor på väg tillbaka till arbetslivet fastnar mellan olika myndigheters ansvarsområden anser motionärerna att Arbetsförmedlingen, Försäkringskassan och delar av kommunernas verksamhet ska samlas i en organisation, s.k. MOA-kontor, som ska finnas i hela landet.

Bostadstillägget och det särskilda bostadstillägget är särskilt viktiga för ålderspensionärer med låga inkomster, varav en stor del utgörs av kvinnor. För att stärka de ekonomiska förutsättningarna för låginkomstpensionärerna bör bostadstillägget höjas till 94,4 % av bostadskostnaden.

Motionärerna anser att småföretagens kostnader för att anställa och växa måste sänkas. Arbetsgivaravgifterna bör därför minskas genom en allmän nedsättning av arbetsgivaravgifterna. 2011 sänks avgifterna med två procentenheter och 2012 med sex procentenheter (sänkningen på två procentenheter inräknad) på lönesummor upp till 900 000 kr. Det innebär en sänkt kostnad för ett litet företag med två eller tre anställda med ca 50 000 kr.

Den nuvarande avgiftsnedsättningen för ung arbetskraft bör enligt motionärerna ersättas av en skattereduktion motsvarande hela arbetsgivaravgiften för arbetsgivare som anställer arbetslösa ungdomar. Dessutom bör företagens sjuklönekostnader ses över.

Utskottet

Utskottet konstaterar att den finansiella krisen genom regeringens politik har kunnat mötas och att välfärden därmed har kunnat värnas. Vidare har villkoren för varaktigt högre tillväxt och sysselsättning förbättrats genom åtgärder för att stärka arbetslinjen, förbättra villkoren för att anställa, starta och driva företag samt värna välfärden.

Den kraftiga minskningen av sjukfrånvaron de senaste åren visar att förändringsarbetet redan har fått påtagliga effekter trots att flera reformer nyligen har trätt i kraft. Samtidigt är omställningen stor när en struktureform av denna omfattning genomförs.

Vad gäller sjukförsäkringen föreslås i motionen en höjd ersättningsnivå efter ett års sjukskrivning samt en höjning av ersättningstaket som kommer att leda till högre sjukpenning för dem i de högre inkomstgrupperna. Motionärerna beräknar statens kostnader till 3,8 miljarder kronor för 2011 respektive 4 miljarder kronor för 2012. Delvis finansieras dock höjningarna genom en indragning av skatteintäkter från kommuner och landsting på motsvarande 0,8 miljarder kronor respektive 1,1 miljarder kronor. Den statliga nettokostnaden kommer därmed att uppgå till 3 respektive 2,9 miljarder kronor. I tabellsammanställningen i motionen redovisas effekterna för den konsoliderade offentliga sektorn, och där anges kostnaden vara 2

miljarder kronor för 2011. Emellertid framgår att kostnaden för den konsoliderade offentliga sektorn detta år uppgår till 2,5 miljarder kronor. Det innebär att det saknas 0,5 miljarder kronor enligt tabellsammanställningen.

Utskottet konstaterar att de ersättningshöjningar som föreslås har en fördelningsprofil som gynnar de högre inkomstgrupperna. Löntagare med en månadslön under 26 500 kr kommer inte att få någon höjd sjukpenning förrän efter ett års sjukskrivning, och då kommer fortfarande höjningarna att vara större för dem med de högsta inkomsterna. För många löntagare kommer dock inte förslaget att få någon reell effekt eftersom de redan i dag omfattas av kollektivavtalsförsäkringar som garanterar en ersättning över det nuvarande taket i sjukförsäkringen. Vad som i stället sker är endast en kostnadsövervältrning från arbetsmarknadens parter till staten.

Bakgrunden till den genomförda sjukförsäkringsreformen var att sjukfrånvaron sedan mitten av 1990-talet ökade kraftigt. Andelen sjukskrivna och sjukskrivningsperiodernas längd nådde orimligt höga nivåer. Många överfördes från sjukpenningförsäkringen till sjukersättningen, dvs. de förtidspensionerades. Sverige hade världens mest sjukfrånvarande befolkning.

En lång sjukfrånvaro medför inte sällan allvarliga konsekvenser för den sjukskrivne, t.ex. social isolering, förlorat självförtroende, följsjukdomar bl.a. i form av depression samt ökad risk för missbruk av olika sorters droger. I förlängningen leder dessa konsekvenser till en sämre livskvalitet och ett förkortat liv. Utskottet anser att det hade varit ett svek mot de enskilda människor som annars hade riskerat att drabbas av de långa passiva sjukskrivningarnas följder att inte genomföra sjukförsäkringsreformen, särskilt som det redan 2006 fanns ett färdigt utredningsförslag att bygga reformen på.

Resultatet syns nu i form av att sjukskrivningstiderna minskar och att sjukfrånvaron ser ut att plana ut på den genomsnittliga nivån för jämförbara länder. Tack vare bl.a. den införda rehabiliteringskedjan, satsningarna på förstärkt företagshälsovård, rehabiliteringsgarantin och arbetslivsintroduktionen får nu fler människor stöd att komma tillbaka till arbetslivet snabbare än tidigare.

I motionen föreslås vidare att huvudregeln om en avstämning av den sjukskrivnes arbetsförmåga mot arbetsmarknaden som helhet efter 180 dagars sjukskrivning ska rivas upp. Därtill vill motionärerna göra det möjligt att återigen, helt utan undantag, vara sjukskriven under obegränsad tid. Därmed skulle i praktiken en återgång till den tidigare sjukförsäkringsmodellen genomföras. De föreslår också att en förtida pension på sjukersättningsnivå införs för den som fyllt 58 år, vilket torde vara en omskrivning för att man återigen vill underlätta en utslussning av människor från arbetsmarknaden till sjukersättningen. Motionärerna vill således i allt väsentligt riva upp de bärande delarna i sjukförsäkringsreformen och återgå till den tidigare ordningen, dock utan att anslå resurser för att finansiera en sådan reform. Detta är motsägelsefullt, och om motionärerna verkligen anser att det finns ett behov av fler och längre sjukskrivningar bör detta finansieras.

För att få en uppfattning om storleken på detta finansieringsbehov kan kostnaderna för sjukpenning och aktivitets- och sjukersättningen det sista halvåret med de gamla reglerna (2007) jämföras med den prognos som finns för 2012. Utfallet för anslagen för sjukpenning och aktivitets- och sjukersättningen uppgick 2007 till 104 miljarder kronor. För 2012 bedömer regeringen att motsvarande kostnad kommer att uppgå till 77 miljarder kronor, en skillnad på 27 miljarder kronor. Även om de förändringar som föreslås i motionen inte fullt ut leder till samma kostnader som tidigare, gör utskottet bedömningen att de föreslagna åtgärderna på några års sikt kommer att leda till ett finansieringsbehov i storleksordningen 20 miljarder kronor.

Den genomförda sjukförsäkringsreformen bedöms långsiktigt leda till att antalet arbetade timmar ökar med motsvarande 50 000 årsarbetskrafter och BNP med 1,0 %. Denna effekt skulle således gå om intet, och det skulle få märkbara konsekvenser för samhällsekonomin om reformen revs upp.

Mot bakgrund av de långa sjukskrivningarnas förödande konsekvenser för många människor och de betydande ekonomiska konsekvenser för samhällsekonomin som ett återinförande av långa passiva sjukskrivningar skulle medföra avvisar utskottet motionen i dessa delar. Då utskottet inte anser att det är aktuellt att riva upp den genomförda reformen finns det inte heller någon anledning att införa några övergångsregler i enlighet med vad som anförs i motionen.

Vidare föreslås i motionen en organisatorisk sammanslagning av delar av kommunernas verksamhet, Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan i s.k. MOA-kontor. Utskottet anser att det är viktigt att resurserna kring den sjukskrivne samordnas av de parter som delar ansvaret för stödet till den enskilde och att samverkan sker på ett verkningsfullt sätt. Under de senaste åren har samarbetet mellan Försäkringskassan, Arbetsförmedlingen, kommunerna och landstingen utvecklats. Olika försök att samlokalisera verksamhet sker runt om i landet och har redan gett tydliga synergieffekter. I de nyligen presenterade utredningsdirektiven för den parlamentariska socialförsäkringsutredningen (dir. 2010:48) anges bl.a. att kommittén ska utreda framtida organisationsformer. Med hänsyn härtill är det i nuläget inte aktuellt med några tillkännagivanden kring den framtida organisationen av de aktuella samhällstjänsterna.

I övrigt noterar utskottet att kommittén framför allt har att överväga förändringar som kan leda till mer hållbara sjuk- och arbetslöshetsförsäkringar. I kommitténs uppdrag ingår bl.a. att behandla frågor om arbetsförmåga och sjukdom, sjukpenninggrundande inkomst och arbetsgivarens kostnadsansvar. Kommittén, som ska delredovisa vissa frågor i september och november 2011, ska senast den 15 maj 2013 slutredovisa sitt arbete.

Beträffande de familjepolitiska frågorna noterar utskottet att regeringen föreslagit att flerbarnstillägget höjs från den 1 juli 2010. Vidare vill utskottet hänvisa till sitt av riksdagen godkända betänkande 2009/10:SfU1, vari

utskottet konstaterade att den svenska familjepolitiken i internationell jämförelse ger ett omfattande ekonomiskt stöd till barnfamiljer, vilket har en positiv effekt på de materiella förutsättningarna att bilda familj, både genom direkta bidrag och genom att underlätta för föräldrarna att kombinera arbete och familj. Familjepolitiken är redan utformad så att barn i hushåll med låg ekonomisk standard får stöd, liksom familjer med sjuka och funktionshindrade barn. Det är emellertid minst lika viktigt att familjepolitiken ökar familjernas valfrihet och stärker föräldrarnas makt över sin livssituation.

Vad gäller socialavgifter föreslås i motionen att den nuvarande generella nedsättningen av arbetsgivaravgiften för unga under 26 år avskaffas, vilket bedöms öka beskattningen av ung arbetskraft med 10,6 miljarder kronor 2011 och 10 miljarder kronor 2012. Denna fördubbling av arbetsgivaravgiften för unga skulle enligt utskottets mening allvarligt försvåra för ungdomar att få jobb, och därmed riskerar många yngre att hamna i ett långvarigt utanförskap. En arbetsgivares kostnader för att anställa någon som är yngre än 26 år ökar med ungefär 35 000 kr per år. Detta medför att arbetsgivare kommer att behöva kompensera detta genom höjda priser som i slutändan ska betalas av hushållen eller genom personalneddragningar, vilka i synnerhet kommer att drabba yngre anställda. Om arbetsgivarna kompenserar den fördubblade arbetsgivaravgiften fullt ut med uppsägningar av ung personal innebär detta en minskning av antalet anställda med ca 30 000 ungdomar.

Sannolikt för att kompensera den ökade ungdomsarbetslöshet som den fördubblade arbetsgivaravgiften kommer att leda till föreslås i motionen att arbetsgivaravgiften tas bort för unga arbetslösa som anställs. Denna reduktion av arbetsgivaravgiften bedöms minska intäkterna med 0,75 miljarder kronor. I motionen nämns att en tidsbegränsning av stödet ska finnas. Det framgår dock inte av motionen, men sannolikt behövs en kvalificeringstid för att kunna komma i åtnjutande av stödet. Vilken åldersgrupp som ska omfattas framgår inte heller, men utifrån en genomsnittlig årlig arbetsgivaravgiftskostnad för yngre på 70 000 kr skulle denna åtgärd räcka till ca 10 000 nyanställda ungdomar under ett år.

Utskottet finner det påkallat att i sammanhanget påminna om reglerna för de redan i dag existerande nystartsjobben. För den som fyllt 20 år men inte 26 år och som varit arbetslös i mer än sex månader görs, i likhet med förslaget i motionen, en skattereduktion motsvarande hela arbetsgivaravgiften.

I motionen föreslås även en begränsad nedsättning av arbetsgivaravgifterna för småföretag, upp till sex procentenheter på en maximal lönesumma på 900 000 kr. Som mest kan sänkningen leda till minskade kostnader på 50 000 kr. Om arbetsgivaren har två eller fler anställda under 26 år uttraderas effekten av denna nedsättning på grund av det ovan

nämnda förslaget om fördubblade arbetsgivaravgifter för unga, och leder därefter till ytterligare ökade kostnader beroende på antalet unga anställda under 26 år.

Utskottet konstaterar att förslaget i motionen om höjda arbetsgivaravgifter kraftigt kommer att öka kostnaderna för att anställa ung personal. Främst kommer detta således att drabba ungdomar i form av ökad ungdomsarbetslöshet. Utskottet kan inte ställa sig bakom förslag som bidrar till att öka arbetslösheten och undergräva arbetslinjen.

Utskottet noterar i detta sammanhang att ett enhälligt utskott tillstyrkt regeringens förslag i propositionerna 2009/10:120 Trygghetssystemen för företagare och 2009/10:178 Nedsättning av egenavgifter (bet. 2009/10:SfU15 och bet. 2009/10:SfU16).

Utskottet vill också peka på att regeringen i proposition 2009/10:120 har föreslagit att det införs ett generellt högkostnadsskydd avseende sjuklönekostnader för arbetsgivare. Arbetsgivare ska ges möjlighet att få ersättning för sjuklönekostnader som överstiger två och en halv gånger sjuklönekostnadernas genomsnittliga andel av lönekostnaderna för samtliga arbetsgivare. Vidare har Socialförsäkringsutredningen i uppdrag att behandla frågan om sjuklöneperioden för småföretagare.

Riksdagen har den 20 maj 2010 beslutat i enlighet med utskottets förslag i betänkandena 2009/10:SfU15 och 2009/10:16 (rskr. 2009/10:276 och 2009/10:278).

Utskottet, som således delar regeringens bedömningar i nu berörda delar, föreslår att finansutskottet tillstyrker att riksdagen godkänner regeringens förslag och avstyrker motion Fi15 yrkandena 1, 4 och 7 i motsvarande delar.

Stockholm den 25 maj 2010

På socialförsäkringsutskottets vägnar

Gunnar Axén

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Gunnar Axén (m), Veronica Palm (s), Helena Rivière (m), Ronny Olander (s), Lars-Arne Staxäng (m), Solveig Zander (c), Siw Wittgren-Ahl (s), Ulf Nilsson (fp), Kurt Kvarnström (s), Mats G Nilsson (m), Lars Gustafsson (kd), Kalle Larsson (v), Matilda Ernkrans (s), Fredrick Federley (c), Gunvor G Ericson (mp), Christian Holm (m) och Magdalena Streijffert (s).

Avvikande mening

Högre kvalitet i välfärden (s, v, mp)

Veronica Palm (s), Ronny Olander (s), Siw Wittgren-Ahl (s), Kurt Kvarnström (s), Kalle Larsson (v), Matilda Ernkrans (s), Gunvor G Ericson (mp) och Magdalena Streijffert (s) anför:

Utgångspunkten för vår gemensamma politik är att åstadkomma en större social rörlighet och minskade klyftor. Vi vill att resurserna ska fördelas solidariskt mellan människor i Sverige, mellan olika generationer och mellan länder. I dag är ekonomi, välfärd och hälsa ojämnt fördelade mellan olika grupper, utifrån klass, kön och etniskt ursprung. Under senare år har allt fler behövt förlita sig på ekonomiskt bistånd för att klara sin försörjning. Det är inte rimligt att barn ska behöva växa upp i fattiga familjer.

För att minska barnfattigdomen, som i dag nått rekordnivåer, och öka stödet till ensamstående föräldrar vill vi höja underhållsstödet med 100 kr per månad från 2011 och med 150 kr per månad från 2012. Vi vill också höja det särskilda bidraget i bostadsbidraget med 110 kr per månad och umgängesbidraget med 35 kr per månad.

Föräldraförsäkringen, liksom övriga socialförsäkringar, måste ge inkomstrygghet. Den bör också utformas så att den underlättar för föräldrarna att dela ansvaret för barnen. Av dessa skäl bör taket i den tillfälliga föräldrapenningen liksom i havandeskapspenningen höjas till 8 prisbasbelopp från 2011 och till 8,5 prisbasbelopp från 2012. På sikt bör taket höjas till 10 prisbasbelopp. Dessutom anser vi att jämställdhetsbonusen och vårdnadsbidraget ska avskaffas.

Vi vill vidare skapa en förutsägbar, modern och rättssäker sjukförsäkring i stället för det högst otrygga system som regeringen skapat för att få människor att lämna sjukförsäkringen, minska statens utgifter och möjliggöra skattesänkningar. Den nya sjukförsäkringen bör ha en kompensationsgrad på 80 % av den sjukpenninggrundande inkomsten under hela sjukperioden, ett tak på 8 prisbasbelopp från 2011 respektive 8,5 prisbasbelopp från 2012 och ingen borte tidsgräns för rätt till sjukpenning. Den s.k. 180-dagarsprövningen av arbetsförmågan bör ersättas med en mer individuell bedömning. De som fått lämna sjukförsäkringen för att deras sjukpenningdagar tagit slut och som inte återvänt till sjukförsäkringen, återgått i arbete eller börjat studera med studiestöd bör ges rehabilitering och stöd för att komma tillbaka till arbetslivet. De som fyllt 58 år ska ges möjlighet att ansöka om förtida pension med en ersättning som motsvarar sjukersättningen.

För att förhindra att människor på väg tillbaka till arbetslivet fastnar mellan olika myndigheters ansvarsområden anser vi att Arbetsförmedlingen, Försäkringskassan och delar av kommunernas verksamhet bör samlas i en

organisation, s.k. MOA-kontor, som ska finnas i hela landet. En försöksverksamhet med MOA-kontor bör startas på några platser och därefter utvärderas.

Bostadstillägget och det särskilda bostadstillägget är viktiga för ålderspensionärer med låga inkomster, varav en stor del utgörs av kvinnor. För att stärka de ekonomiska förutsättningarna för låginkomstpensionärerna bör bostadstillägget höjas till 94,4 % av bostadskostnaden.

Vi anser att småföretagens kostnader för att anställa och växa måste sänkas. Av detta skäl bör arbetsgivaravgifterna minska med två miljarder kronor 2011 och med sex miljarder kronor 2012 genom en allmän nedsättning av arbetsgivaravgifterna. 2011 sänks avgifterna med två procentenheter och 2012 med sex procentenheter (sänkningen på två procentenheter inräknad) på lönesummor upp till 900 000 kr. Nedsättningen gynnar framför allt de mindre företagen. För ett litet företag med två eller tre anställda innebär detta en sänkt kostnad med ca 50 000 kr.

Eftersom ungdomsarbetslösheten i Sverige är bland den högsta i Europa vill vi ersätta den nuvarande ineffektiva avgiftsnedsättningen för ung arbetskraft med en skattereduktion motsvarande hela arbetsgivaravgiften för den arbetsgivare som anställer arbetslösa ungdomar. Dessutom vill vi se över företagens sjuklönekostnader.